

CLAM POPULAR

PUBLICACIÓ SETMANAL DEL DISSABTE. // Redacció i Administració: TRINITAT, 6-2-3.º

Periòdic d'Esquerra, defensor de les aspiracions lliberals i democràtiques de Ripoll i la seva comarca

ANY II - NUM. 74

15 Cèntims exemplar

22 ABRIL DE 1933

ODA A LA PATRIA

Adéu-siau, turons, per sempre adéu-siau,
 o serres desiguals que allí en la pàtria mia,
 dels núvols e del cel de lluny us distingia,
 per lo repòs etern, per lo color més blau.
 Adéu, tu, vell Montseny, que des ton alt palau,
 com guarda vigilant cobert deboira o neu,
 guaites per un forat la tomba del jueu,
 e al mig del mar immens la mallorquina nau.

Jo ton superbe front coneixia llavors,
 com conèixer pogués lo front de mos parents;
 coneixia també lo so de tos torrents,
 com la veu de ma mare o de mon fill los plors.
 Mes, arrencat després per fats perseguidors,
 ja no conec ni sent com en millors vegades;
 així d'arbre migrat a terres apartades,
 son gust perden los fruits e son perfum les flors.

¿Què val que h'haja tret una enganyosa sort
 a veure demés aprop les torres de Castella,
 si el cant del trobador no sent la mia oïlla,
 ni desperta en mon pit un generós record?
 En va a mon dolç país en ales jo em transport,
 e veig del Llobregat la platja serpentina,
 que, fora decantar en llengua llemosina,
 no em queda més plaer, no tinc altre conhort.

Plau-me encara parlar la llengua d'aquells savis,
 que ompliren l'univers de llurs costums e lleis,
 la llengua d'aquells forts que acataren los reis,
 defengueren llurs drets, venjaren llurs agravis.
 ¡Muira, muira l'ingrat que, al sonar en sos llavis
 per estranya regió l'accent natiu, no plora,
 que, al pensar en ses llars, no es consum ni s'enyora,
 ni cull del mur sagrat la lira dels seus avis!

En llemosí sonà lo meu primer vagit,
 quan del mugró matern la dolça llet bevia;
 en llemosí al Senyor pregava cada dia,
 e càntics llemosins somiava cada nit.
 Si, quan me trobo sol, parl amb mon esperit,
 en llemosí li parl, que llengua altra no sent,
 e ma boca llavors no sap mentir ni ment,
 puix surten més raons del centre de mon pit.

Ix, doncs per expressar la'fecte més sagrat
 que puga d'home en cor gravar la mà del cel,
 o llengua a mos sentits més dolça que la mel,
 que em tornés les virtuts de ma innocent edat
 Iix, e crida pel món que mai mon cor ingrat
 cessarà decantar de mon patró la glòria;
 e pàssia per ta veu son nom e sa memòria
 als propis, als estranys, a la posteritat.

BONAVENTURA C. ARIBAU

1833-1933

Un segle, cent anys de vida intensa, cent anys de vida pletòrica d'ansies, de neguits, de volers, de desitjos, de deixondiment dela vida d'un poble. Catalunya, la nostra Catalunya, la Catalunya que estimem i que sentim tots els catalans, Catalunya lliure, Sí, Catalunya lliure de personatges, lliure d'ofegaments i d'esclavatges materials i espirituals; però, Catalunya amiga i germanívola, que estima i és estimada, liberal amb els seus ciutadans i liberal amb els que viuen en ella sense ésser-ne nadius; Catalunya que vol ésser far lluminós dels pobles de Mediterrània, Ibèria i Occitània, va començar a redreçar-se

un dia, humil i senzilla, per boca d'un poeta il·luminat, que retornava a la parla i a l'esperit de la terra, però que en la construcció i en l'arquitectura de la poesia hi restava el segell del domini opressor i del servilisme dels que tenien mort l'esperit racial i fins potser el record de la parla vernacle de les terres llemosines.

Catalunya en aquests cent anys, segueix el ritme dels pobles d'Europa, i corre, corre, vers la perfecció que tots els pobles desitgen. Catalunya desvetlla son esperit, i al pas que l'esperit desperta, la matèria augmenta, s'enriqueix, i d'aquesta major salut n'esdevé una major fortitud, i d'a-

questa fortitud l'afany que senten tots els cossos sans, tots els cossos forts: Llibertat!

Però alerta, catalans; que tots els cossos forts, que tot home fort quin esperit no és cultivat, tot home que no es sent essencialment home, ésser raonador, pensador, aimant de totes les perfeccions i de tots els ideals justos; tot home, si com dic, no es sent essencialment home, si és fort, ben poc li costa i no li cal esforçar-se gaire per esdevenir brutal, dominador i en nom de la pròpia llibertat ofega sota el seu puny ferreny la llibertat d'altri li així com els homes, els pobles.

I al renàixer, Catalunya, o féu per tal d'incorporar-se a la humanitat tota que, a conseqüència de la revolució francesa s'havia trasbalsat, i per la terra ben abonada havia caigut la lle-

vór dels humanistes pre-revolucionaris, d'aquells homes que el foc de l'esperit creador els cremà el cervell i el foc dels sentiments els abrandà el cor, i la seva obra s'extengué per la terra en flames, en llengües de foc cremant i fent cendres de tot el vell, de tot el corcat, de tot ço que ofegava l'ànima lliure i somniadora dels homes.

Catalunya no renaixia perquè si Catalunya renaixia seguint el moviment dela humanitat i Catalunya no podia incorporar-se a l'universal desvetllament amb parla emmatllada, per això revivia la seva, per això, reconstruïa la seva història i la seva vida, per tal d'unir-se amb el seu bagatge en el gran moviment universal.

Per això cal, catalans, que no siguem ni exclusivistes, ni egoistes, cal que tinguem l'esperit obert a tots els vents.

Catalunya és per a tots els catalans. Catalunya no és per a uns catalans determinats egoistes que es creuen il·luminats i únics posseïdors de la veritat. Catalunya és per a tots i per a tothom i ha d'ésser l'interès màxim nostre de què s'hi trobin bé en ella propis i estranys, perquè en ella hi regni la pau, la germanor i la llibertat.

Aquests dies vingueren a Ripoll homes de tots els indrets de parla catalana; molts d'ells, guiats de l'esperit liberal de la Catalunya nova. Però malauradament no tots ells, lamenten vivament l'esperit incomprensiu dels egoistes que mai seran bona lleu per a la llibertat i la perfecció suma de la humanitat a què tots aspirem.

L'esperit egoista ha guiat sempre a tots els detentadors de la llibertat dels homes i de la llibertat dels pobles i, per això, nosaltres avorrim a tots els homes que siguin de la terra que siguin, que per a satisfer ambicions personals devallen a totes les baixeses i no volen donar participació als seus convilatans en el festí de la vida.

Mai hauríem de lamentar fets desagradables, si tothom posés la màxima voluntat i el màxim altruisme que es necessita per viure com a humans, i si en organitzar allò que és consubstancial amb el poble es fes a la llum del dia i amb criteri ampli i obert.

Perdoneu gent forana que trobareu certa hostilitat a Ripoll; no era ni contra vosaltres, ni contra l'esperit de la festa, era perquè no us entenguérem per culpa de qui en lloc de fer catalanitat, fa sectarisme, que en lloc de fer germanor fa exclusivisme i pretèn donar a tot aquell segell de ranci que tanca l'esperit i vol ofegar el poble.

Que l'experiència alligoni els homes d'aquesta vila i que, apartats de tot exclusivisme i de tota personal ambició i de tot estret idealisme que sols els permet moure's entre dos rius i un monestir, els faci emprendre franca volada per saltar més enllà del Pirineu i de l'Ebre, i que mantenint íntegre l'esperit de la raça els incorpori a la fraternitat universal a què tots hem d'aspirar.

CASADEMUNT ARIMANY

Les banderes de tots els pobles són respectables.

Copiem de "L'Opinió"

Tinguem en compte uns i altres aquestes dues lliçons dels incidents de Ripoll, petits materialment, però que ofereixen una significació gairebé simbòlica.

Que ningú no vulgui matisar en sentit dretista o confessional les manifestacions de la totalitat nacional catalana. Que ningú tampoc no vulgui ofendre ni menysprear, en nom de cap esquerrisme ni de cap extremisme, el nostre ideal de nació. Els fanàtics i els bàrbars no poden fer sinó mal a la causa de Catalunya; no poden fer sinó mal a la causa de la Llibertat.

Antoni Rovira i Virgili

ES LLOGA

comprent-hi el mobiliari corresponent, l'acreditada

TENDA DE MENJARS I BAR

- DE -

MIQUEL RIBAS

situada en el Barri de l'Estació

El II Aniversari de la proclamació de la República

A pesar de l'acord de l'Ajuntament de no celebrar festes populars i de la coincidència amb una diada de tradició litúrgica, fou constatada la commemoració de la data del 14 d'abril per la majoria del poble liberal i es vegeren concorreguts amb escreix els actes que organitzaren diverses entitats locals.

Són de remarcar el ball que organitzà la Cooperativa "L'Econòmica Ripollesa", les funcions de cinema sonor al saló teatre del "Casino de Ripoll" i les audicions de sardanes que es donaren al Passeig Ragull, a la tarda, i a la Plaça del 27 de Maig al vespre. Nombroses famílies es traslladaren a berenar a les fonts properes i altres colles de republicans ho feren en hostals i restaurants amb caire íntim i de franca companyonia.

A l'estatge social d'Esquerra Republicana tingué lloc al matí un Vermut de germanor amb nutrida assistència de socis, improvisant-se una magnífica audició de discs decaire patriòtic addients a la jornada. Completà el programa, la vetllada organitzada pel vespre a càrrec del Director de la Graduada d'aquesta vila i bon amic En Josep Illanes, del també mestre i col·laborador d'aquest setmanari En Lluís Panadés i del Diputat a la Generalitat per aquesta comarca En Xaier Casademunt.

Obrí l'acte el President de l'Entitat senyor rDíaz, concedint la paraula al Secretari de la mateixa En Josep Basagaña, el qual explicà la significació de la Festa en conceptes breus i concisos, però plens de fervor republicà ben eloqüent.

A continuació, parlà el senyor Illanes fent un anàlisi general de l'obra de la República durant els dos anys d'existència en matèria d'ensenyament i de legislació social. Assenyala com a

conseqüències primordials de l'assegurança dela República, l'enderrocament del militarisme i la separació de l'Església de l'Estat, d'una banda; i per altra part, la implantació de la llei de reforma agrària, la qual ha de portar el benestar material a nombrosos camperols. Fa una exhortació a l'element treballador a que recapiti aquesta sèrie de millores en qual desenrotllament jamai podia haver adquirit en règim monàrquic.

Seguidament féu ús de la paraula el senyor Panadés, el qual començà dient que l'acte que s'estava celebrant era la commemoració d'una fita en la Història que marca el reviscolament de la nostra dignitat humana; no la remembrança d'un fet fatal, sinó el punt de partida d'una nova era constructiva i de la formació d'una tipologia. Posa de relleu les circumstàncies que possibilitaven l'adveniment de la República per a deduir-ne la necessitat de crear cossos polítics, llocs on els ciutadans acoplin els seus valors de ciutadania i treball mitjançant el contacte multiforme dels associats.

La revolució, diu, no s'ha acabat. Es realitzà el traspàs del règim, però la revolució ha d'ésser permanent en el sentit modern i concepció dels temps actuals. Revolució, sèrie de mesures i rotació vers un millor equilibri social i humanitari. Incita a les joventuts, especialment, a què s'organitzin i es preparin per les funcions de govern el dia de demà en què s'esgotin les forces físiques dels capdavanters i, mentrestant, per constituir un baluard contra la difamació quotidiana de certs esperits que encara serveixen enyorança d'aquell règim d'opressions i de vileses.

Per últim, dirigí la paraula al nombrós auditori el nostre Diputat senyor Casademunt, començant per assenyalar la importància de l'esforç del petit nucli de republicans d'abans del 14 d'abril per crear l'escola de republicanisme i vèncer, per damunt les tradicions i interessos creats, arrelant un règim per mitjà de la democràcia i ciutadania. La República ja és indestructible, per bé que hi hagin a l'horitzó alguns núvols, no aconseguiran enderrocar-la. Tot el més que podrien aconseguir és mixtificar la seva essència esquerrista segons cap on derivi la tempesta.

Amb frases càlides, encoratja els oients a la prosecució de la tasca de republicanisme que ve fent el Centre, única força positiva i disciplinada amb què compta avui la població de Ripoll.

S'estèn en parlar del programa de l'E. R. de C. i del catalanisme peculiar, el catalanisme que té per base un humanisme, que respira aires internacionals, no aquell catalanisme feudal, forjat en llegendes.

Fa història de l'obra de la República i de la gestió magnífica del senyor Azaña, el qual imprimeix unes noves normes polítiques implantant les lleis

Joaquim Arumí i Fargas

Oculista de l'Hospital Clínic de Barcelona

Visita els diumenges de 3 a 5 i mitja.
Plaça República 1, 2.º 1.ª RIPOLL

3. CLAM POPULAR

conforme a la nostra doctrina pel convenciment dels adversaris.

Es refereix, després, a l'afer local de la construcció del Grup Escolar, per desmentir unes insinuacions dels adversaris polítics acusant a l'Esquerra de maquinacions ocultes en certes esferes, per tal de què no prosperi el pla de l'actual majoria consistorial, i diu que no hi ha tals baixes manobres. Co que ha fet Esquerra és del domini públic, en el ben entès que no es féu en el sentit d'obstruir la realització per què no es vulgui que es facin escoles. Oportunament s'exposaren els motius que la societat

aprovà a la llum del poble i encara no han pogut ésser rebutats.

Convida, finalment, a conservar la unió i a fer comunió d'idees, defugint de tot particularisme per tal de servir els interessos de la vila, de Catalunya i de la República.

Llargos aplaudiments premiaren la vibrant peroració del parlamentari coronant l'èxit falaguer de la vetllada.

Uniformes, formacions, armes. Baixes passions, brutalitat, militarisme, criminalitat.

Demaneu arreu

XOCOLATES

Ramón SIRVENT

RIPOLL

Són els millors

II Aniversari de la proclamació de la República

Entre altres, es cursaren els següents telefonemes:

"Secretario Presidencia República, Madrid.

Esquerra Republicana de Ripoll ruego eleve S. E. leal y entusiasta adhesión régimen y complacencia por estricta observancia S. E. ley fundamental. — Presidente, Díaz."

"Presidente Consejo Ministros, Madrid.

Esquerra Republicana de Ripoll expreso entusiasmo adhesión excitandolo perseverar política izquierdista. — Presidente, Díaz."

"President Generalitat, Barcelona.

Motiu festivitats, Esquerra Republicana de Ripoll reitera lleial adhesió ilimitada confiança destins Catalunya. — President, Díaz."

"Arturo Menéndez, Prisiones militares, Madrid.

Esquerra Republicana de Ripoll motivo festividad espresole homenaje simpatía deseandole justa reparación. — Presidente, Díaz."

Cridar, mori Espanya! vol dir nacionalisme egoista, brutal, incomprensiu i d'homes incapaces de viure entre homes.

Dr. J. BAYÉS VAYREDA

MALALTIES DEL NAS, GOLA I OIDES

Visita a Ripoll. — Pl. de la República 1, 2.º 1.ª

Visita de 3 a 5 i mitja tots els diumenges

El poble espanyol és republicà

No ens havem cansat de repetir que el ciutadà espanyol és, deixant a part molt rares excepcions, eminentment republicà. I avui, amb gran goig ho confirmem, després d'haver vist l'esclat d'entusiasme amb què ha respost aquest poble en la gloriosa jornada del 14 d'abril. Fins les tropes, quan han desfilat davant de les autoritats republicanes, han gairebé eixordat amb els seus crits de "Visca la República Espanyola", les orelles de les multituds que abrindades de civisme acudiren a les parades militars.

A veure si els recalitrants reaccionaris es convenceran de l'extensió de la liberalitat i els il·lusos monàrquics comencen a donar-se compte de què malgrat les seves calúrnies no s'obren pas. I també, ja comprendran aquells capitalistes sense entranyes que fan retraïment del capital per a guanyar-nos per la fam—sistema jesuític—, que no desfolgaran pas el poble, que ja té una clara visió política, i, per això, confia en els actuals governants que esmercen totes les seves energies en profit de la nació, i, particularment, d'aquells individus que estan ansiosos de justícia, i que són ben mereixedors de què aquesta truqui a les portes de casa seva, on fins que es va proclamar la nostra molt estimada República, solament hi arribava l'arbitrarietat, l'atropell, la persecució, la injustícia més odiosa; en una paraula, que feia d'ells unes vertaderes víctimes.

MUNRA

Catalanistes, sí; bàrbars, no!

CLAMS

"Altaveu" no ha publicat ni un sol mot en celebració del segon aniversari de la proclamació de la República. Ni de la Catalana ni de l'Espanyola!

Molt patrioters, però gens ni mica republicans. Cal prendre'n nota.

Qui ho deia que "Altaveu" s'havia mort. La va perdre—la veu—una setmana, però ha tornat a reeixir tan xiroi. El que no sabem, perquè no ho ha explicat, és la causa de l'afonia. Ens fa l'efecte que amb un pegat de pessetes s'ha guarit.

En la sessió del dia 7, l'Ajuntament acordà l'arranjament de les vores dels rius i algunes fonts i camins. Però aquesta feina ja estava feta. Aviat no sabrem qui mana a Ripoll. Si l'Ajuntament, el Sindicat de Turisme o el regidor de pagès, que creieu que no bada per arranjar-se el camí de casa seva. El que si sabem és que qui paga és el poble, i com que qui paga mana, acabarà per voler manar de debó.

"Palestra" ha demanat que es traduïssin en català les plaques del monument a les víctimes del 27 de Maig. Però "Palestra" no demana que sigui festiva per tothom la memorable diada.

Hom ha llegit a la premsa barcelonina el relat dels incidents del diumenge a la Plaça de la República de la nostra vila, i després s'ha quedat tan confós com abans. No coincideixen, ni en el fons ni en els detalls ni en les causes que els motivaren. No és estrany; a Ripoll passa el mateix. Totohom no pinta a sa manera, qui per confusió, qui amb tota la mala intenció.

Dita caçada al vol:

"Abans a Ripoll de tot en tenia la culpa en Romana, ara la té en Basa-gaña".

Potser en farem un xic massa.

Quan en l'acte patriòtic s'estengué la bandera occitana damunt el domàs de l'escut de la vila, motivant que s'avivés la protesta, dues rates de sagristia s'esgargamellaven cridant ¡Viva Déu! ¡Viva Jesús!

S'ha tractat d'ignorants als que protestaven i de quelcom més. Aquelles dues dones, quin tracte mereixerien per la seva inconsciència?

Val més agafar-s'ho bé, com aquell qui les féu callar amb un crit de ¡Viva la Pepa!

De l'Ajuntament hem rebut un cartell dels Cursos de Vacances d'aquest any.

Hem sabut que era de l'Ajuntament perquè la coberta ho deia, no pas perquè el cartell ho digui. Això és, que pel cartell no sabia ningú que l'Ajuntament els organitzi o patrocini.

Saludar feixísticament, vol dir feixisme.

ni, abans es creuran que és cosa de l'apotecari Zenon Puig.

El cartell dels Cursos de Vacances conté dues fotografies del Monestir, per cert molt boniques. Però, que no hi ha res més a Ripoll que el Monestir? És un clíxe que ja comença d'ésser gastat. Cal alternar-lo amb algun altre.

Tampoc diu el cartell, al qual venim al·ludint, el lloc on s'han de celebrar els cursos, i ens hem donat compte que aquest any s'ha omittit el nom de la "Biblioteca Mata".

Això fa creure que si es celebraran en una dependència esglesiàstica, amb clergues per professors, i així devindran una mena de novenaris o exercicis espirituals de la Lliga de la Perseverància. I pagats o subvencionats per l'Ajuntament de la vila amb diners del poble. Visca el laïcisme! Visca el socialisme!

=====

La bandera de la República mereix màxima acatació i cal defensar-la, fins a costa de la vida.

=====

★ NOVES ★

Cursos de vacances. — Hem rebut de l'Ajuntament un cartell que diu:

Cursos de vacances

Any II Dies del 1 al 24 agost 1933
Ensenyament de Llengua i Literatura Catalana. Llengua i Literatura Castellana. Llengua i Literatura occitana i provençal. Història i Geografia dels Pirineus. Lliçons sobre els filòsofs espanyols contemporanis. Història de l'art gòtic català. Excursions pels monuments i paisatges més típics del Pirineu Català. Excursions dialectals.

Per informacions: Zenon Puig, Secretari dels cursos de vacances. Ripoll (Catalunya).

Caramelles. — El dissabte, vigília de Pasqua, des del toc d'al·leluia, envaïren la vila una munió de colles de mainada que seguïren casa per casa, cantant les tradicionals caramelles.

A la nit, només sortí un grup de cantaires de la Societat Coral "La Flor de Maig" amb l'orquestra nova Ripollesa.

Casoris. — El proper 7 de maig, el popular repartidor de periòdics en Gabriel Brusi i Puig contraurà enllaç matrimonial amb l'escaient senyoreta Na Beneta Fossas i Font.

També dins la primera quinzena del mateix mes efectuaran llur casament el Secretari del Municipi de Parroquia de Ripoll Josep Prat i Pernau amb la senyoreta Ramona Esquerra i Viñolas, veïna de SantQuirze de Besora.

Ens plau molt de poder donar aquestes dues bones noves.

Partit de futbol. — El dia primer de maig s'enfrontaran en el Camp d'Esports, l'equip que formava el "F. C. Ripoll" l'any 1925 amb el del Casal del Ripollès de Barcelona, recentment constituït.

El Centenari de la Renaixença Catalana. — Les festes organitzades per "Palestra" per als dies 15 i 16 dels corrent, es celebraren tal com estava anunciades menys el festival al Camp d'Esports, en el qual no hi prengué part l'Orfeó de Ripoll, a conseqüència dels aldarulls que es registraren a l'acte patriòtic a la Plaça de la República a mig dia.

L'Homenatge al senyor Tomàs Raguier. — Demà, diada de Sant Jordi, es celebrarà a l'Acadèmia Catòlica, la vetllada inicial de l'homenatge al fundador de l'Arxiu-Museu de l'Església de Sant Pere.

=====

Catalunya no té més que una bandera, la bandera barrada.

=====

SANT JOAN DE LES ABADESSES

La nit del dia 9 del corrent es cometeren dos robatoris a casa dels industrials d'aquesta vila D. Josep Vernedas i Germans Gardella, emportant-se'n del primer, la quantitat de cent vint-i-cinc pessetes, i del segon, quatre centes vint-i-cinc ptes., aproximadament.

Després de fer les requisites necessàries per a poder esbrinar l'autor o autors d'aquests repugnants fets, no han donat cap resultat.

No cal dir com en "YO-YO" i molts dels habitants d'aquesta vila ens alegràiem que poguessin les autoritats competents poder aclarir qui foren els lladregots.

De totes maneres és molt de lamentar l'actuació dels nostres vigilants nocturns; doncs, tant el sereno com el vigilant, tots us haureu fixat que no se'ls veu en lloc, des de les 12 en amunt.

Valdria la pena que aquests senyors tinguessin molta més cura en el seu comès, doncs l'Ajuntament i el poble els paga per què vigilin tal com cal ja que de la manera que ho fan ara és com si no tinguéssim a ningú.

Voldria dir-me algú el perquè en cantar l'hora per les cantonades o fan una setmana cada u, i d'aquesta manera sols se'n veu un de sol? És que potser l'altre se'n va a dormir?

Crec, també, que no tindrien d'anar a les nits, tant pels cafès a fer el bado, doncs no es pot comprendre que des d'allí dins puguin vigilar el que pot passar pels carers, i deuen saber ells que la seva obligació és recórrer tota la vila i no amagar-se sigui allí on sigui.

I el que és més indignant, és que si parteu amb ells són els que desempenyen millor llur comès, ja que asseguren que no hi havia hagut mai cap que ho fés tan bé com ells.

Podria i voldria el nostre Batlle avisar a aquests senyors, perquè complissin amb més zel el seu càrrec? De continuar en la forma d'ara no hi haurà cap necessitat de desprendre's setmanalment d'una quantitat per donar-la a ells, ja que és com si no tinguéssim ningú que ens tingués cura de les nostres cases per les nits.

En Vinyeta (l'home que llegeix La Veu de Catalunya i es diu d'esquerra) sembla que vol tornar a aixecar la veu.

Que potser es pensa que perquè és Regidor pot dir el que li sembla dels habitants d'aquesta Vila?

Penseu que el dia que sortiu de la Casa Gran les coses poden canviar i segons com, us podrieu veure amb algun compromís que ara el vostre afany de figurar no us ho deixa veure.

Us ho dic per què tingueu cura, ja que hi ha un adagi que diu "que por la boca muere el pez".

Els republicans (de conveniència) de la Casa Gran deixaren transcórrer el dia 14 d'abril sense organitzar ni un sol festeig.

Que potser tenien por de quedar malament amb els de la sotana?

És decreure això per quant el dia del Dijous Sant, en Soldevila i en Vinyeta corrien d'una església a l'altra per quedar bé i de passada per què la gent els vegés.

Segurament que devien anar a pregar perquè els hi conservin les barres.

El dia de Pasqua es va inaugurar oficialment el camp d'esports. L'Ajuntament donà una copa a l'equip guanyador. Hom assegura que l'autor d'això fou el cacic Soldevila per poder anar a lluir en mig de la multitud tirant el "kik-off", tal com estava anunciat. A l'estar al camp devia tenir por de què el públic l'esbronqués, per quant va fer-lo tirar per uns infants als quals acompanyava. Solament aplaudiren els de la tribuna oficial, destacant-se entre ells els del "tricornio" i en Pinèda.

En finalitzar el partit i fer donació de la copa esmentada, semblava volia engegar una xerrameca de les seves, però en veure que la major part del públic es retirava sense atancar-se allà amb ell, preferí callar i sols digué uns mots.

Una vegada més podeu veure, senyor Batlle, que el poble, està divorciat de vós, i si teniu de creure un consell, aquest és, que no us esforceu en regalar res, doncs als Santjoanins no els convencereu pas amb aquests actes, sinó que el que volem és un bon govern; i hom assegura que vós no podeu pas oferir-lo.

Sigui'm permès dirigir-me als senyors que s'han nomenat de la Junta de l'"Abadesens Club", per pregar-los-hi que avisin els jugadors de l'esmentat Club per a què facin el favor de parlar bé en el camp d'esports durant els partits, doncs el diumenge passat es varen escoltar per part d'alguns d'ells, mots molt gròllers, impropis d'una persona d'una mica de cultura.

"YO-YO"

Gràfiques DARIUS RAHOLA-Girona